

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 308

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 29 mai 2013

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 104 din 28 februarie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 287/2011 privind unele măsuri referitoare la organizarea activității de punere în executare a creanțelor aparținând instituțiilor de credit și instituțiilor financiare nebankare	2-3	pentru aplicarea prevederilor art. 2—5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2013 privind reglementarea unor măsuri pentru reducerea unor arierate din economie, alte măsuri financiare, precum și modificarea unor acte normative, aprobate prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, și al ministrului delegat pentru buget nr. 161/2013	11
Decizia nr. 108 din 5 martie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—5 și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor	4-7	2.109/506. — Ordin al ministrului culturii și al viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, pentru completarea anexelor nr. 4 și 8 la Normele metodologice privind perceperea, încasarea, utilizarea, evidența și controlul destinației sumelor rezultate din aplicarea timbrului literar, cinematografic, teatral, muzical, folcloric, al artelor plastice, al arhitecturii și de divertisment, precum și procedura de solicitare și comunicare a opțiunilor titularilor de drepturi de autor sau ale titularilor de drepturi conexe dreptului de autor ori, după caz, ale moștenitorilor acestora, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor și al ministrului finanțelor publice nr. 2.823/1.566/2003	12
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
263. — Hotărâre privind aprobarea stemei comunei Lungulețu, județul Dâmbovița	8		
272. — Hotărâre privind aprobarea stemei comunei Bengești-Ciocadia, județul Gorj	9		
273. — Hotărâre privind aprobarea stemei orașului Pecica, județul Arad	10		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
632. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, și al ministrului delegat pentru buget privind modificarea și completarea Normelor metodologice		ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI	
		31. — Ordin pentru aprobarea Metodologiei privind reglementarea condițiilor pentru preluarea de capacități energetice de distribuție a energiei electrice	13-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 104**

din 28 februarie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 287/2011 privind unele măsuri referitoare la organizarea activității de punere în executare a creanțelor aparținând instituțiilor de credit și instituțiilor financiare nebancare

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 287/2011 privind unele măsuri referitoare la organizarea activității de punere în executare a creanțelor aparținând instituțiilor de credit și instituțiilor financiare nebancare, excepție ridicată de Sorin Virgil Vamos în Dosarul nr. 1.403/33/2012 al Curții de Apel Cluj — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.598D/2012.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 21 februarie 2013, când, în temeiul art. 260 alin. 1 din Codul de procedură civilă și al art. 14 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a dispus amânarea pronunțării pentru data de 28 februarie 2013.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 31 octombrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 1.403/33/2012, **Curtea de Apel Cluj – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 287/2011 privind unele măsuri referitoare la organizarea activității de punere în executare a creanțelor aparținând instituțiilor de credit și instituțiilor financiare nebancare**, excepție ridicată de Sorin Virgil Vamos într-o cauză având ca obiect anularea unui proces-verbal de respingere a cererii de numire în funcția de executor judecătoresc și numirea în această funcție, fără concurs și fără plata niciunei taxe, a autorului excepției.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că acordarea dreptului de a fi numiți în funcția de executor judecătoresc, la cerere, fără susținerea unui examen, în condițiile întrunirii cerințelor prevăzute în același act normativ, doar executorilor bancari înregistrați la Ministerul Justiției până la data de 31 mai 2011, cu excluderea

executorilor bancari care, îndeplinind aceleași cerințe legale, au fost înregistrați în această profesie după data de 31 mai 2011, îngrădește dreptul la muncă al acestora din urmă și îi discriminează în raport cu cei dintâi, întrucât cerințele de admitere în profesia de executor bancar și procedura urmată au fost aceleași și pentru executorii bancari înregistrați la Ministerul Justiției după data specificată în textul criticat, iar, prin desființarea corporilor de executori bancari, cei ce nu au dreptul de a depune cerere de numire în funcția de executor judecătoresc își pierd, de fapt, locurile de muncă.

Curtea de Apel Cluj — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, notele scrise depuse la dosarul cauzei, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 287/2011. Din analiza excepției de neconstituționalitate, Curtea reține, însă, că autorul excepției critică, în realitate, prevederile art. 1 alin. (1) din Legea nr. 287/2011 privind unele măsuri referitoare la organizarea activității de punere în executare a creanțelor aparținând instituțiilor de credit și instituțiilor financiare nebancare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 894 din 16 decembrie 2011, care au următorul cuprins:

— Art. 1 alin. (1): „(1) *Executorii înregistrați în condițiile legii la Ministerul Justiției până la data de 31 mai 2011, aparținând corporilor proprii de executori organizate de instituțiile de credit și alte entități care aparțin grupului acestora și care desfășoară activități financiare, de instituțiile financiare nebancare sau de instituțiile de credit cooperatiste, care desfășoară activitate de executor în cadrul acestora, la data expirării termenului prevăzut la alin. (3), cu o vechime efectivă de cel puțin 2 ani de la prima*

înregistrare în această activitate, vor fi numiți, la cerere, în funcția de executor judecătoresc, dacă îndeplinesc condițiile generale prevăzute la art. 15 lit. a)—f) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, republicată.”

Se susține, în esență, că textele criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi și ale art. 41 cu privire la muncă și protecția socială a muncii, precum și prevederilor art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind interzicerea discriminării.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că impunerea termenului de 31 mai 2011, ca dată până la care executorii bancari ar fi trebuit să fie înregistrați ca ocupând această funcție la Ministerul Justiției pentru a putea fi numiți, la cerere, fără concurs, în funcția de executor judecătoresc, reprezintă opțiunea legiuitorului, care, în exercitarea atribuțiilor sale, poate reglementa astfel de termene.

Desigur, o atare opțiune legislativă determină *eo ipso* aplicarea unui tratament juridic diferențiat persoanelor care intră sub incidența acestor termene față de cele care nu s-ar încadra în acestea. Curtea reține că reglementarea unui termen, a unei date-limită, reprezintă un element obiectiv în justificarea unei anumite optici a legiuitorului. Însă, o limită temporară astfel impusă trebuie să fie rezonabilă prin natura sa. În cazul de față, legiuitorul a optat pentru transformarea executorilor bancari în executori judecătorești, la cerere, doar în privința acelor executori bancari care au îndeplinit această activitate cel puțin 6 luni. Numai aceștia au opțiunea de a deveni executori judecătorești definitiv sau stagieri, după caz. Așadar, Curtea constată că fixarea acestei date-limită pentru 31 mai 2011 are o justificare rezonabilă.

De asemenea, Curtea reține că termenul criticat este unul de decădere, fiind considerat oportun în vederea corelării dispozițiilor Legii nr. 287/2011 și cu procedura de legiferare. De altfel, Curtea observă că propunerea legislativă privind unele măsuri referitoare la organizarea activității de punere în executare a creanțelor aparținând instituțiilor de credit și instituțiilor financiare nebancale a fost înregistrată la Biroul Permanent al Senatului la data de 21 aprilie 2010, fiind respinsă de către Senat, ca primă Cameră sesizată, la 16 noiembrie 2010

și adoptată de către Camera Deputaților, ca și Camera decizională, la 22 noiembrie 2011. De asemenea, Legea nr. 287/2011 a fost promulgată de către Președintele României, prin Decretul nr. 965/2011 din 14 decembrie 2011. În acest fel, legiuitorul a impus ca executorul bancar care vrea să devină executor judecătoresc să fi avut o vechime în activitate de cel puțin 6 luni până la data intrării în vigoare a Legii nr. 287/2011, aspect ce rezultă în mod implicit din desfășurarea în timp a procedurii legislative.

Curtea reține, totodată, că, prin Decizia nr. 938 din 13 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 851 din 17 decembrie 2012, a statuat că acest termen nu vizează aspecte ce țin de aplicarea Legii nr. 287/2011, ci reprezintă data până la care statutul profesional al persoanelor aparținând corpurilor executorilor organizate în cadrul instituțiilor de credit și al celor financiare nebancale este avut în vedere de legiuitor în reglementarea dreptului acestora de a deveni executori judecătorești, la cerere, fără susținerea unui examen. Curtea a reținut, totodată, că acest termen nu are legătură cu data intrării în vigoare a Legii nr. 287/2011 și nici cu termenul de decădere de 3 luni, reglementat la art. 1 alin. (3), în care poate fi valorificat acest drept.

De asemenea, Curtea, prin Decizia nr. 513 din 20 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 598 din 11 iulie 2006, a statuat că dreptul la muncă, alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă vizează posibilitatea oricărei persoane de a exercita profesia sau meseria pe care o dorește, în anumite condiții stabilite de legiuitor, și nu vizează obligația statului de a garanta accesul tuturor persoanelor la toate profesiile. De altfel, Curtea reține că foștii executori bancari, care nu au beneficiat de dispozițiile Legii nr. 287/2011, au dreptul de a deveni executori judecătorești potrivit procedurii reglementate prin dispozițiile Legii nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 738 din 20 octombrie 2011.

Pentru aceste motive, Curtea nu poate reține încălcarea prin textele criticate a dispozițiilor art. 16 și 41 din Constituție și nici a prevederilor art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 287/2011 privind unele măsuri referitoare la organizarea activității de punere în executare a creanțelor aparținând instituțiilor de credit și instituțiilor financiare nebancale, excepție ridicată de Sorin Virgil Vamos în Dosarul nr. 1.403/33/2012 al Curții de Apel Cluj — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 februarie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 108*)

din 5 martie 2013

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—5 și art. 12
din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor și ale Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute
la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—5 și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Neculai Grigoraș în Dosarul nr. 17.231/63/2011 al Tribunalului Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.451D/2012.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 octombrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 17.231/63/2011, **Tribunalul Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 1—5 și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de contestatorul Neculai Grigoraș în cadrul unui litigiu având ca obiect soluționarea unei contestații la decizia de pensionare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prin adoptarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor s-au transpus în dreptul intern directivele nr. 86/378/CEE și nr. 96/97/CE, iar România, ca stat membru al Uniunii Europene, „a recunoscut implementarea în sistemul național de pensii a pensiilor de serviciu, ca drepturi conferite cetățenilor săi”. Prin stabilirea dreptului la pensie pentru anumite categorii profesionale, legiuitorul a avut la bază principiile și regulile obligatorii, precum și incompatibilitățile și interdicțiile stabilite în exercitarea funcțiilor

sale, fiind imperios necesară o legislație care să vegheze ca statutul și remunerația senatorilor și deputaților să fie pe măsura demnității acestora.

O primă critică de neconstituționalitate a noii legislații vizează încălcarea principiului neretroactivității legii, prevăzut la art. 15 alin. (2) din Constituție. În acest sens, invocă deciziile Curții Constituționale nr. 375/2005, nr. 120/2007 și nr. 57/2006, prin care s-a stabilit că orice prevedere nouă poate fi aplicată numai de la data intrării sale în vigoare și că, în cazurile în care din recalculare rezultă un quantum mai mare al pensiei, se va plăti acesta, iar dacă noul quantum este mai mic, se va acorda în continuare pensia anterior stabilită și aflată în plată, fără a se aduce vreo atingere drepturilor legale câștigate anterior. Acest principiu este reluat și în art. 180 alin. (7) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale.

În concluzie, prin recalcularea pensiei speciale în baza noii legi, drept câștigat în baza legilor speciale, în speță a Legii nr. 96/2006 și Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, se realizează o abrogare indirectă a legilor speciale aplicabile. Or, având în vedere importanța și natura acestor legi privind statutul deputaților și al senatorilor, precum și stabilirea indemnizației și a celorlalte drepturi ale acestora, legi care se pot adopta doar în procedura prevăzută pentru legi organice, competența de legiferare în domeniul legilor organice nu poate fi delegată de către Parlament. Din analiza prevederilor art. 73, 114 și 115 din Constituție, reiese că adoptarea unei legi ordinare prin angajarea răspunderii Guvernului și a unei ordonanțe de urgență care să reglementeze stabilirea pensiilor și a modalității de calcul a acestora s-a făcut cu încălcarea competenței de legiferare, întrucât delegarea legislativă nu se putea realiza.

De aceea, respectarea principiului încrederii în statul de drept, care implică asigurarea aplicării legilor adoptate în spiritul și litera lor, concomitent cu eliminarea oricărei tendințe de reglementare a unor situații juridice fictive, face necesar ca titularii drepturilor recunoscute să se bucure efectiv de acestea pentru perioada în care sunt prevăzute de lege.

Mai mult, aceste acte normative instituie o reglementare paralelă privind stabilirea pensiilor speciale, ceea ce contravine dispozițiilor Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, care consacră principiul unicității reglementării în materie și evitarea paralelismului legislativ. Întrucât noua legislație desființează un drept câștigat, iar din acțiunile Guvernului reiese că așa-zisa „măsură temporară” a devenit o realitate ireversibilă, nesocotind legile speciale și încălcând grav principiul supremației legii, se realizează o ingerință nepermisă în dreptul de proprietate, care echivalează cu o expropriere, aducând atingere art. 44 din Constituție, art. 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

*) A se vedea opinia separată de la Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010.

În acest sens invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, și anume Hotărârea din 18 octombrie 2005, pronunțată în Cauza *Banfield împotriva Regatului Unit*, Hotărârea din 16 septembrie 1996, pronunțată în Cauza *Gaygusuz împotriva Austriei*, Hotărârea din 22 octombrie 1996, pronunțată în Cauza *Stubbings și alții împotriva Regatului Unit*, Hotărârea din 18 februarie 2009, pronunțată în Cauza *Andrejeva împotriva Letoniei*, Hotărârea din 12 aprilie 2006, pronunțată în Cauza *Muller împotriva Austriei*.

Totodată, prin desființarea unui drept câștigat prin lege organică, respectiv dreptul la pensie, se încalcă și prevederile art. 47 alin. (2) din Constituție.

De asemenea, arată că desființarea pensiei de serviciu contravine și prevederilor art. 53 din Constituție, nefiind îndeplinite condițiile pentru restrângerea exercițiului unui drept fundamental. Astfel, nu a existat un scop legitim pentru măsura desființării pensiei de serviciu, nu există un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul propus, iar restrângerea nu are un caracter temporar. Totodată, invocă Hotărârea din 12 octombrie 2004, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Kjartan Asmundsson împotriva Islandei*, și arată că textul art. 53 din Constituție trebuie interpretat în concordanță cu art. 15 și 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Mai mult, autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile criticate contravin și principiului nediscriminării, astfel cum este prevăzut de art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece măsura prevăzută de acestea nu se aplică pentru toți cetățenii țării, ci doar pentru a anumită categorie socială.

În final, susține că Guvernul nu se putea substitui atribuțiilor Președintelui României și Parlamentului pentru a lua măsuri de austeritate implicând securitatea națională, decât prin încălcarea art. 53 și 93 din Constituție.

Tribunalul Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale consideră, în esență, că textele de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale și din actele internaționale invocate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 1—5 și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 457 din 30 iunie 2011.

Dispozițiile criticate din Legea nr. 119/2010 au următorul conținut:

— Art. 1: „Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, următoarele categorii de pensii, stabilite pe baza legislației anterioare, devin pensii în înțelesul Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare:

- a) pensiile militare de stat;
- b) pensiile de stat ale polițiștilor și ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor;
- c) pensiile de serviciu ale personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea;
- d) pensiile de serviciu ale personalului diplomatic și consular;
- e) pensiile de serviciu ale funcționarilor publici parlamentari;
- f) pensiile de serviciu ale deputaților și senatorilor;
- g) pensiile de serviciu ale personalului aeronautic civil navigant profesionist din aviația civilă;
- h) pensiile de serviciu ale personalului Curții de Conturi.”;

— Art. 2: „(1) Pensiile de serviciu anticipate și anticipate parțiale dintre cele prevăzute la art. 1 devin pensii pentru limită de vârstă în înțelesul Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pensiile anticipate de serviciu dintre cele prevăzute la art. 1 lit. c) și f) devin pensii pentru limită de vârstă în înțelesul Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Pensiile de invaliditate și pensiile de urmaș dintre cele prevăzute la art. 1 devin pensii de invaliditate, respectiv pensii de urmaș, în înțelesul Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Pensiile de serviciu, altele decât cele menționate la alin. (1)—(3), dintre cele prevăzute la art. 1, devin pensii pentru limită de vârstă în înțelesul Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.”;

— Art. 3: „(1) Pensiile prevăzute la art. 1, stabilite potrivit prevederilor legilor cu caracter special, convenite sau aflate în plată, se recalculează prin determinarea punctajului mediu anual și a cuantumului fiecărei pensii, utilizând algoritmul de calcul prevăzut de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În situația pensiilor dintre cele prevăzute la alin. (1), care au fost stabilite în baza legilor speciale, pensia din sistemul public se determină considerându-se a fi îndeplinite condițiile de acordare prevăzute de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, se elaborează metodologia de recalculare a pensiilor prevăzute la art. 1, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.”;

— Art. 4: „(1) Recalcularea pensiilor prevăzute la art. 1 se realizează de către instituțiile în evidența cărora se află persoanele beneficiare, după cum urmează:

a) într-o perioadă de 5 luni de la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la art. 3 alin. (3), pentru pensiile prevăzute la art. 1 lit. a) și b);

b) într-o perioadă de 30 de zile de la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la art. 3 alin. (3), pentru pensiile prevăzute la art. 1 lit. c)—h).

(2) Cuantumul pensiilor recalculate potrivit prevederilor alin. (1) se stabilește în baza punctajului mediu anual, determinat potrivit prevederilor Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, și se plătește de la data de întâi a lunii următoare expirării perioadei de recalculare prevăzute la alin. (1) lit. a) sau b), după caz.”;

— Art. 5: „(1) Prevederile art. 3 și 4 se aplică în mod corespunzător și pensiilor stabilite potrivit prevederilor Legii nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 179/2004 privind pensiile de stat și alte drepturi de asigurări sociale ale polițiștilor, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pentru pensiile prevăzute la art. 1 lit. a) sau b), punctajul mediu anual realizat se determină prin împărțirea numărului de puncte rezultat din însumarea punctajelor anuale ale persoanelor la 20 de ani reprezentând stagiul complet de cotizare.

(3) La cuantumul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. a) sau b), stabilite ca urmare a procesului de recalculare, se aplică prevederile art. 11 teza a III-a din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare.

(4) În cazul pensiilor prevăzute la alin. (1), pentru perioadele care constituie stagiul de cotizare și pentru care nu pot fi dovedite venituri de natură salarială, la determinarea punctajului mediu anual se utilizează salariul mediu brut pe economie din perioadele respective.”;

— Art. 12: „Persoanele ale căror drepturi la pensie sunt stabilite, în condițiile legii, ulterior datei intrării în vigoare a prezentei legi vor fi supuse automat procesului de recalculare, astfel cum este reglementat de prezenta lege.”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 47 alin. (2) referitor la dreptul la pensie, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți, art. 73 privind categoriile de legi, art. 114 privind angajarea răspunderii Guvernului, art. 115 privind delegarea legislativă, precum și prevederilor art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

I. Sub aspectul îndeplinirii condițiilor de admisibilitate în cauza de față, Curtea reține că obiectul litigiului în care s-a invocat excepția de neconstituționalitate îl reprezintă contestația depusă de Neculai Grigoraș la decizia privind recalcularea pensiei de serviciu de care beneficia în baza Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor.

Art. 1 din Legea nr. 119 prevede la lit. a)—h) categoriile de pensii, stabilite pe baza legislației anterioare, care devin pensii în înțelesul Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, pensiile de serviciu ale deputaților și senatorilor fiind prevăzute la lit. f) a acestui articol.

Ținând cont de prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora Curtea decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță „care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia”, Curtea constată că numai dispozițiile art. 1 lit. f), art. 2—5 și art. 12 din Legea nr. 119/2010 și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 au legătură cu soluționarea litigiului referitor la pensiile de serviciu ale deputaților și senatorilor.

Celelalte dispoziții ale art. 1 din Legea nr. 119/2010, cuprinse în lit. a)—e), g) și h), se referă la pensiile de serviciu ale altor categorii socio-profesionale și, prin urmare, nu au legătură cu soluționarea litigiului în care s-a invocat excepția de neconstituționalitate.

În consecință, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. a)—e), g) și h) din Legea nr. 119/2010 este inadmisibilă.

II. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. f), art. 2—5 și art. 12 din Legea nr. 119/2010 și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 — sub aspectul criticilor de neconstituționalitate extrinsecă vizând abilitatea Guvernului de a reglementa materia referitoare la pensiile de serviciu ale deputaților și senatorilor pe calea unei legi adoptate potrivit art. 114 din Constituție și a unei ordonanțe de urgență supuse prevederilor art. 115 din Constituție — Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra acestora, prin Decizia nr. 687 din 28 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 575 din 13 august 2012.

Cu acel prilej, Curtea a reținut că, prin Decizia nr. 34 din 17 februarie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 25 februarie 1998, a arătat că dispozițiile constituționale referitoare la angajarea răspunderii Guvernului nu disting cu privire la natura proiectului de lege, astfel că el poate fi de natura legilor organice sau a legilor ordinare, cu excluderea legii constituționale de revizuire a Constituției, pentru care există o procedură specială, în cadrul căreia Guvernul nu poate avea calitatea de inițiator. Prin urmare, adăugarea unei alte restricții nu poate avea decât semnificația modificării textului constituțional amintit.

De asemenea, Curtea a constatat că dispozițiile art. 115 alin. (1) din Constituție, care interzic Guvernului reglementarea în domeniul rezervat legilor organice, se referă doar la ordonanțele simple, iar nu la ordonanțele de urgență.

Referitor la critica privind încălcarea dispozițiilor art. 115 alin. (4) din Constituție, Curtea a reținut că, în jurisprudența sa, a statuat în mod constant că situațiile extraordinare exprimă un grad mare de abatere de la obișnuit sau comun, aspect întărit și prin adăugarea sintagmei „a căror reglementare nu poate fi amânată”. În acest sens sunt Decizia nr. 255 din 11 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 16 iunie 2005, și Decizia nr. 188 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 14 aprilie 2010.

De asemenea, prin Decizia nr. 1.008 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 23 iulie 2009, Curtea a arătat că pentru îndeplinirea cerințelor prevăzute de art. 115 alin. (4) din Constituție este necesară existența unei stări de fapt obiective, cuantificabile, independente de voința Guvernului, care pune în pericol un interes public. Totodată, prin Decizia nr. 421 din 9 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 30 mai 2007, a statuat că „urgența reglementării nu echivalează cu existența situației extraordinare, reglementarea operativă putându-se realiza și pe calea procedurii obișnuite de legiferare”.

Raportând aceste criterii de analiză la cauza prezentă, Curtea a constatat că, în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011, existența unei situații extraordinare este motivată de Guvern prin trei elemente interdependente, consecințe ale intrării în vigoare a dispozițiilor Legii nr. 119/2010, și anume: lipsa identificării documentelor necesare dovedirii în totalitate a veniturilor în cadrul procesului de recalculare, impactul negativ al acestei situații asupra valorificării dreptului la pensie al beneficiarilor acestei legi, precum și necesitatea stabilirii unei etapizări a procesului de revizuire a cuantumului pensiilor, cu respectarea principiului contributivității și egalității, în scopul stabilirii în mod just și echitabil a drepturilor de pensie, astfel încât persoanele îndreptățite să aibă posibilitatea să identifice și să depună la casele teritoriale de pensii toate documentele doveditoare ale veniturilor realizate pe parcursul întregii activități profesionale.

Prin urmare, având în vedere împrejurarea că, prin aplicarea metodologiei de recalculare a categoriilor de pensii de serviciu instituite prin Hotărârea Guvernului nr. 737/2010, emisă în aplicarea Legii nr. 119/2010, în practică, s-a ajuns la emiterea unor decizii de stabilire a cuantumului pensiilor neconforme cu situația veniturilor realizate pe parcursul vieții profesionale a destinatarilor măsurilor de recalculare, precum și faptul că era necesară remedierea acestei situații într-un termen cât mai scurt, pentru a se asigura valorificarea în mod just și în conformitate cu principiul contributivității a drepturilor de pensie a unor largi categorii socio-profesionale, Curtea a constatat că această împrejurare avea natura unei situații extraordinare.

III. Cu privire la criticile de neconstituționalitate intrinsecă, prin Decizia nr. 486 din 10 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 561 din 8 august 2012, Curtea s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor de lege criticate, constatând constituționalitatea acestora.

Cu acel prilej, Curtea a reținut că, prin Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, a statuat, în esență, că „pensiile de serviciu sunt compuse din două elemente, indiferent de modul de calcul specific stabilit de prevederile legilor speciale, și anume: pensia contributivă și un supliment din partea statului care, prin adunarea cu pensia contributivă, să reflecte cuantumul pensiei de serviciu stabilit în legea specială”. Acordarea acestui supliment, neavând ca temei contribuția la sistemul de asigurări sociale, „ține de politica statului în domeniul asigurărilor sociale și nu se subsumează dreptului constituțional la pensie, ca element constitutiv al acestuia”.

Prin urmare, dobândirea dreptului la pensie specială „nu poate fi considerată ca instituind o obligație *ad aeternum* a statului de a acorda acest drept, singurul drept câștigat reprezentând doar prestațiile deja realizate până la intrarea în vigoare a noii reglementări și asupra cărora legiuitorul nu ar putea interveni decât prin încălcarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție. [...] Conformându-se dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, textele de lege criticate afectează pensiile speciale doar pe viitor și numai în ceea ce privește cuantumul acestora. Celelalte condiții privind acordarea acestora, respectiv

stagiul efectiv de activitate în acea profesie și vârsta eligibilă, nu sunt afectate de noile reglementări. De asemenea, Legea privind instituirea unor măsuri în domeniul pensiilor nu se răsfrânge asupra prestațiilor deja obținute anterior intrării sale în vigoare, care constituie *facta praeterita*”.

Totodată, Curtea a statuat că „partea necontributivă a pensiei de serviciu, chiar dacă poate fi încadrată, potrivit interpretării pe care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a dat-o art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în noțiunea de «bun», ea reprezintă totuși, din această perspectivă, un drept câștigat numai cu privire la prestațiile de asigurări sociale realizate până la data intrării în vigoare a noii legi, iar suprimarea acestora pentru viitor nu are semnificația exproprierii”.

Analizând conformitatea prevederilor de lege criticate cu dispozițiile art. 53 din Constituție, raportate la dreptul la pensie și dreptul la un nivel de trai decent, Curtea a constatat, prin prisma celor statuate mai sus, că „aceste dispoziții constituționale sunt lipsite de relevanță, întrucât dreptul la pensie vizează pensia obținută în sistemul general de pensionare, neexistând un drept constituțional la pensie specială, deci la suplimentul financiar acordat de stat.”

De altfel, prin Decizia Curții Europene a Drepturilor Omului din 7 februarie 2012, pronunțată în cauzele conexe nr. 45.312/11, nr. 45.581/11, nr. 45.583/11, 45.587/11 și nr. 45.588/11 — *Ana Maria Frimu, Judita Vilma Timar, Edita Tanko, Marta Molnar și Lucia Ghețu împotriva României*, s-a constatat că măsura de transformare a pensiilor de serviciu ale personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești în pensii contributive, în temeiul Legii nr. 119/2010, este conformă prevederilor art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, coroborat cu art. 14 din aceeași Convenție, chiar dacă acest lucru a însemnat o scădere cu 70% a cuantumului pensiilor.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât considerentele, cât și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. a)—e), g) și h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Neculai Grigoraș în Dosarul nr. 17.231/63/2011 al Tribunalului Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. f), art. 2—5 și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 martie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind aprobarea stemei comunei Lungulețu,
județul Dâmbovița**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. 2 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stema comunei Lungulețu, județul Dâmbovița, prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemei sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și
administrației publice,
Nicolae-Liviu Dragnea

București, 15 mai 2013.
Nr. 263.

ANEXA Nr. 1*

ANEXA Nr. 2

STEMA
comunei Lungulețu, județul Dâmbovița

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Lungulețu,
județul Dâmbovița

Descrierea stemei

Potrivit anexei nr. 1, stema comunei Lungulețu se compune dintr-un scut triunghiular albastru cu marginile rotunjite, tăiat de un brâu undat de argint.

În partea superioară se află o biserică de argint, cu pridvor mărginit de o balustradă, cu scara formată din trei trepte, cu ușa ajurată negru, cu acoperișul sprijinit pe patru stâlpi și cu o turlă având acoperiș triunghiular, în vârful căreia este așezată o cruce.

În vârful scutului se află, în dreapta, un coș încărcat cu cartofi, totul de aur, iar în stânga o varză verde.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Biserica amintește de biserica Pantazi din localitate, monument istoric construit în anul 1732.

Brăul undat simbolizează râul Dâmbovița, care străbate localitatea.

Coșul cu cartofi și varza reprezintă ocupația de bază a locuitorilor, legumicultura.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
privind aprobarea stemei comunei Bengești-Ciocadia,
județul Gorj

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. 2 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stema comunei Bengești-Ciocadia, județul Gorj, prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemei sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează
 Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării
 regionale și administrației publice,
Nicolae-Liviu Dragnea

București, 15 mai 2013.
 Nr. 272.

ANEXA Nr. 1*

ANEXA Nr. 2

STEMA
comunei Bengești-Ciocadia, județul Gorj

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei
comunei Bengești-Ciocadia, județul Gorj

Descrierea stemei

Potrivit anexei nr. 1, stema comunei Bengești-Ciocadia se compune dintr-un scut triunghiular albastru cu marginile rotunjite, tăiat de un brâu undat de argint.

În partea superioară se află o privighetoare de aur, orientată spre dreapta.

În vârful scutului se află o cruce treflată de aur, flancată de 4 spice de grâu de aur, poziționate semicircular, două în dreapta, două în stânga și încrucișate, jos, în săritoare.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Privighetoarea face referire la regina muzicii populare, care s-a născut și a trăit pe aceste meleaguri, Maria Lătărețu.

Crucea amintește de lăcașurile de cult din zonă, unele fiind declarate monumente istorice, cum ar fi biserica Sf. Ioan Botezătorul din localitate, construită de familia boierului Bengescu, în urmă cu 300 de ani.

Spicele de grâu reprezintă ocupația de bază a locuitorilor, agricultura, iar numărul lor indică satele aflate în componența comunei.

Brâuul undat simbolizează râurile care străbat comuna.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**
privind aprobarea stemei oraşului Pecica, judeţul Arad

În temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată, şi al art. 10 alin. 2 din Legea nr. 102/1992 privind stema ţării şi sigiliul statului,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stema oraşului Pecica, judeţul Arad, prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Descrierea şi semnificaţiile elementelor însumate ale stemei sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 şi 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării
regionale şi administraţiei publice,
Nicolae-Liviu Dragnea

Bucureşti, 15 mai 2013.
Nr. 273.

ANEXA Nr. 1*

ANEXA Nr. 2

STEMA
oraşului Pecica, judeţul Arad**DESCRIEREA ŞI SEMNIFICAŢIILE**
elementelor însumate ale stemei oraşului Pecica,
judeţul Arad**Descrierea stemei**

Potrivit anexei nr. 1, stema oraşului Pecica se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, tăiat.

În partea superioară, în câmp de argint, se află un zid de cetate, peste care broşează un stindard dacic, de culoare neagră.

În partea inferioară, scutul este reprezentat tripartit în pal; în dextera, în câmp albastru, se află un braţ înarmat cu un sceptru, totul de argint; în senestra, în câmp albastru, se află două cruci încrucişate, una ortodoxă şi alta latină, ambele de aur; în vârf, în câmp verde, se află o pâine de aur şi o fascie undată de argint.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu 3 turnuri crenelate.

Semnificaţiile elementelor însumate

Zidul de argint şi stindardul dacic amintesc de cetatea dacică Ziridava, localizată ipotetic în zonă.

Braţul înarmat cu un sceptru se referă la răscoala condusă de Petre Seghedinaş.

Cele două cruci semnifică credinţa locuitorilor, iar pâinea reprezintă răspândirea faimei acestui produs pentru calitatea sa, renumita „Pâine de Pecica”.

Fascia undată simbolizează râul Mureş, care străbate oraşul.

Coroana murală cu 3 turnuri crenelate semnifică faptul că localitatea are rangul de oraş.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

privind modificarea și completarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor art. 2—5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2013 privind reglementarea unor măsuri pentru reducerea unor arierate din economie, alte măsuri financiare, precum și modificarea unor acte normative, aprobate prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, și al ministrului delegat pentru buget nr. 161/2013

Având în vedere dispozițiile art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2013 privind reglementarea unor măsuri pentru reducerea unor arierate din economie, alte măsuri financiare, precum și modificarea unor acte normative, aprobată cu modificări prin Legea nr. 140/2013,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 15 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2012 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2013, cu modificările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul finanțelor publice, și ministrul delegat pentru buget emit următorul ordin:

Art. I. — Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor art. 2—5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2013 privind reglementarea unor măsuri pentru reducerea unor arierate din economie, alte măsuri financiare, precum și modificarea unor acte normative, aprobate prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, și al ministrului delegat pentru buget nr. 161/2013, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 91 din 13 februarie 2013, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 10, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Rambursarea împrumutului de către unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale se efectuează în tranșe trimestriale egale începând cu trimestrul următor acordării acestuia. Dobânda se calculează lunar prin aplicarea ratei de dobândă, stabilită la art. 2 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2013, aprobată cu modificări prin Legea nr. 140/2013, la soldul împrumutului, cu convenția «număr de zile calendaristice/360». Datele de plată a ratei scadente și dobânzilor de plătit aferente împrumutului sunt cuprinse în scadențarul anexat la convenția de împrumut.”

2. La articolul 10, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Pentru împrumuturile acordate înainte de data intrării în vigoare a Legii nr. 140/2013 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 3/2013 privind reglementarea unor măsuri pentru reducerea unor arierate din economie, alte măsuri financiare, precum și pentru modificarea unor acte normative, pentru care există încheiate convenții de împrumut cu unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 3/2013, aprobată cu modificări prin Legea nr. 140/2013, Ministerul Finanțelor Publice încheie acte adiționale, în vederea respectării prevederilor art. 3 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2013, aprobată cu modificări prin Legea nr. 140/2013, cu modificarea

graficului de rambursare a împrumuturilor acordate, ținând cont de următoarele situații:

a) pentru unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale care au avut una sau două obligații de plată scadente înainte de data intrării în vigoare a Legii nr. 140/2013 și au achitat aceste obligații, graficul de plată se modifică cu date de plată trimestriale determinate în funcție de data acordării împrumutului. Următoarea obligație de plată va cuprinde una sau două rate lunare, după caz, și dobânda calculată la soldul împrumutului diminuat cu ratele plătite;

b) pentru unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale care au avut una sau două obligații de plată scadente înainte de data intrării în vigoare a Legii nr. 140/2013, au achitat aceste obligații și au efectuat plăți în avans, graficul de plată se modifică corespunzător celor menționate la lit. a), suma plătită în avans se reține în cont până la următoarea scadență de plată;

c) pentru unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale care au restanțe la obligațiile de plată, dobânda de întârziere se calculează până la data intrării în vigoare a Legii nr. 140/2013 și se stinge la data efectuării plății. La data efectuării plății unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale, obligațiile de plată se sting în următoarea ordine: dobânzi de întârziere, dobânzi și rate de capital restante. Graficul de plată se modifică corespunzător celor menționate la lit. a).”

3. În anexa nr. 6 „Convenție de împrumut”, la articolul 3, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Rambursarea împrumutului se efectuează în tranșe trimestriale egale, începând cu trimestrul următor acordării, iar dobânda se calculează lunar începând cu luna acordării împrumutului prin aplicarea ratei de dobândă menționate la art. 1 alin. (2) la soldul împrumutului, cu convenția «număr de zile calendaristice/360», și se plătește trimestrial în sumă cumulată până la zi.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,

Daniel Chițoiu

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

București, 16 mai 2013.

Nr. 632.

MINISTERUL CULTURII
Nr. 2.109 din 21 februarie 2013

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Nr. 506 din 15 aprilie 2013

ORDIN

pentru completarea anexelor nr. 4 și 8 la Normele metodologice privind perceperea, încasarea, utilizarea, evidența și controlul destinației sumelor rezultate din aplicarea timbrului literar, cinematografic, teatral, muzical, folcloric, al artelor plastice, al arhitecturii și de divertisment, precum și procedura de solicitare și comunicare a opțiunilor titularilor de drepturi de autor sau ale titularilor de drepturi conexe dreptului de autor ori, după caz, ale moștenitorilor acestora, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor și al ministrului finanțelor publice nr. 2.823/1.566/2003

În temeiul prevederilor art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii și viceprim-ministrul, ministrul finanțelor publice, emit prezentul ordin:

Art. I. — Normele metodologice privind perceperea, încasarea, utilizarea, evidența și controlul destinației sumelor rezultate din aplicarea timbrului literar, cinematografic, teatral, muzical, folcloric, al artelor plastice, al arhitecturii și de divertisment, precum și procedura de solicitare și comunicare a opțiunilor titularilor de drepturi de autor sau ale titularilor de drepturi conexe dreptului de autor ori, după caz, ale moștenitorilor acestora, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor și al ministrului finanțelor publice nr. 2.823/1.566/2003, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 873 din 9 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. În anexa nr. 4 la punctul 3, după subpunctul 4 se introduc trei noi subpuncte, subpunctele 5—7, cu următorul cuprins:

„5. Asociația Industriei Muzicale Românești, cont de virament nr. RO28BTRL04801205U50690XX, Banca Transilvania, Agenția 1 Mai

6. Asociația Unicirc & Variete, cont de virament nr. RO89RZBR0000060013138508, Raiffeisen Bank, Agenția Decebal

7. Asociația Maria Domina, cont de virament nr. RO34OTPV112000685258RO01, OTP Bank, Agenția Muncii”.

2. În anexa nr. 8 la punctul 3, după subpunctul 3 se introduc două noi subpuncte, subpunctele 4 și 5, cu următorul cuprins:

„4. Asociația Unicirc & Variete, cont de virament nr. RO89RZBR0000060013138508, Raiffeisen Bank, Agenția Decebal

5. Asociația Maria Domina, cont de virament nr. RO34OTPV112000685258RO01, OTP Bank, Agenția Muncii”.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii,
Daniel-Constantin Barbu

p. Viceprim-ministru,
ministrul finanțelor publice,
Dan Manolescu,
secretar de stat

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

pentru aprobarea Metodologiei privind reglementarea condițiilor pentru preluarea de capacități energetice de distribuție a energiei electrice

Având în vedere prevederile art. 44 alin. (8) și ale art. 46 alin. (2) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (1) lit. c) și ale art. 9 alin. (1) lit. h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Metodologia privind reglementarea condițiilor pentru preluarea de capacități energetice de distribuție a energiei electrice, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Operatorul de distribuție concesionar care preia capacitățile energetice de distribuție a energiei electrice și persoana fizică/juridică deținătoare care predă aceste capacități duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin, iar entitățile organizatorice din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 27/2007 pentru aprobarea Procedurii privind reglementarea condițiilor pentru transferul de capacități energetice de distribuție a energiei electrice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 626 din 12 septembrie 2007.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Niculae Havrileț

București, 22 mai 2013.
Nr. 31.

ANEXĂ

METODOLOGIE

privind reglementarea condițiilor pentru preluarea de capacități energetice de distribuție a energiei electrice

CAPITOLUL I

Scop

Art. 1. — Prezenta metodologie stabilește:

a) condițiile de predare a capacităților energetice de distribuție de către o persoană fizică/juridică și de preluare a acestora de către operatorul de distribuție concesionar;

b) modalitatea de preluare cu plata unei despăgubiri a capacităților energetice de distribuție în condițiile art. 44 alin. (8) și ale art. 46 alin. (2) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012;

c) situațiile și condițiile în baza cărora Agenția Națională de Reglementare în Domeniul Energiei avizează preluarea de capacități energetice de distribuție.

CAPITOLUL II

Domeniu de aplicare

Art. 2. — Prezenta metodologie se aplică de către:

a) persoana fizică/juridică deținătoare în proprietate sau în folosință potrivit legii a capacităților energetice de distribuție a energiei electrice care predă aceste capacități operatorului de distribuție concesionar;

b) operatorul de distribuție concesionar care preia capacitățile energetice de distribuție a energiei electrice.

CAPITOLUL III

Definiții

Art. 3. — Termenii utilizați în prezenta metodologie au următoarele semnificații:

— *autoritate competentă* — Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei — ANRE;

— *capacități energetice de distribuție* — rețele electrice și alte echipamente electroenergetice folosite pentru prestarea serviciului de distribuție a energiei electrice;

— *operator de distribuție concesionar* — persoana juridică titulară a licenței de distribuție, care are calitatea de concesionar într-un contract de concesiune pentru prestarea serviciului public de distribuție a energiei electrice;

— *preluare de capacități* — operațiune care rezultă din transferul de capacități energetice de distribuție prin contract de vânzare-cumpărare, de închiriere, de donație ori de comodat, constând în dobândirea de către operatorul de distribuție concesionar a capacităților energetice de distribuție cu titlu de proprietate/folosință;

— *preț de transfer* — prețul contractului prin care se realizează transferul capacităților energetice de distribuție, pe care operatorul de distribuție concesionar îl achită persoanei fizice/juridice de la care preia aceste capacități; prețul de

transfer asigură o justă despăgubire a persoanei de la care se preiau capacitățile energetice de distribuție.

CAPITOLUL IV

Principii privind preluarea de capacități energetice de distribuție

Art. 4. — (1) Transferul de capacități energetice de distribuție se realizează pe baza acordului de voință dintre persoana fizică/juridică deținătoare a capacităților energetice de distribuție care predă aceste capacități și operatorul de distribuție concesionar care preia aceste capacități, din inițiativa oricăreia dintre părți, prin următoarele modalități:

a) prin contract cu titlu gratuit, respectiv contract de donație sau de comodat;

b) prin contract de vânzare-cumpărare sau contract de închiriere.

(2) În contractul încheiat de părți se precizează modalitatea de transfer și prețul de transfer, în cazul în care preluarea se realizează prin vânzare-cumpărare sau închiriere.

Art. 5. — (1) Operatorul de distribuție concesionar este obligat să preia o capacitate energetică de distribuție cu plata unei juste despăgubiri, care reprezintă prețul de transfer, către persoana fizică/juridică care predă aceste capacități, în următoarele situații:

a) în situația în care la rețeaua electrică de distribuție deținută de o persoană fizică/juridică se racordează unul sau mai mulți utilizatori ce devin beneficiari ai serviciului universal potrivit legii;

b) în situațiile prevăzute la art. 44 alin. (8) din Legea nr. 123/2012;

c) în situațiile prevăzute la art. 46 alin. (2) din Legea nr. 123/2012.

(2) Valoarea mijloacelor fixe preluate prin contract de vânzare-cumpărare este recunoscută de ANRE în baza reglementată a activelor (BAR) luată în considerare la stabilirea tarifului de distribuție, după plata integrală a prețului de transfer, conform prevederilor metodologiei de stabilire a tarifelor pentru serviciul de distribuție a energiei electrice, aprobată de ANRE.

Art. 6. — (1) Prețul de transfer al capacităților energetice de distribuție preluate prin contract de vânzare-cumpărare nu poate fi mai mare decât valoarea medie a capacităților de distribuție similare celor preluate, înregistrate de operatorul de distribuție concesionar în programul de investiții al anului anterior.

(2) Valoarea anuală cumulată a tuturor capacităților energetice de distribuție preluate prin contract de vânzare-cumpărare nu poate depăși 10% din valoarea investițiilor prevăzute în programul de investiții al anului respectiv, pentru nivelul de tensiune aferent capacităților preluate.

Art. 7. — (1) Prețul de transfer al capacităților energetice de distribuție preluate nu poate depăși valoarea netă contabilă a acestora la data preluării, coroborat cu prevederile art. 6 alin. (1).

(2) În cazul în care nu există documente din care să rezulte valoarea netă contabilă conform alin. (1), prețul de transfer se stabilește de un evaluator atestat de Asociația Națională a Evaluatorilor din România — ANEVAR sau prin negociere între părți.

Art. 8. — În cazul capacităților energetice de distribuție preluate prin contract de închiriere, valoarea de închiriere anuală nu poate depăși cu mai mult de 5% valoarea amortizării anuale a mijloacelor fixe preluate, calculată cu luarea în considerare a vechimii capacităților energetice de distribuție preluate și a duratei normale de funcționare.

Art. 9. — (1) În situația în care operatorul de distribuție concesionar nu poate achita în totalitate contravaloarea capacităților de distribuție, din lipsă de fonduri financiare în condițiile programului de investiții al anului în curs, părțile pot

conveni plata eșalonată a acesteia pe o perioadă de maximum 5 ani.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), recunoașterea valorii mijloacelor fixe în baza reglementată a activelor se face la finalul perioadei de eșalonare.

(3) În anul în care se finalizează plata se recunosc și costurile aferente plăților efectuate în perioada cuprinsă între semnarea contractului de transfer și finalizarea plății.

CAPITOLUL V

Etapale și documentația privind preluarea de capacități energetice de distribuție

Art. 10. — Procesul de transfer al capacităților energetice de distribuție constă în derularea următoarelor activități:

a) depunerea de către solicitant a cererii de transfer;

b) convenirea de către părți a uneia dintre modalitățile de transfer prevăzute la art. 4;

c) negocierea prețului de transfer, în cazul contractelor cu titlu oneros, pe baza documentației de transfer prevăzute la art. 11;

d) avizarea de către ANRE a preluării de capacități energetice de distribuție, în cazurile prevăzute de art. 12;

e) încheierea contractului și predarea-preluarea capacităților energetice de distribuție.

Art. 11. — Stabilirea condițiilor de transfer al capacităților energetice de distribuție se face cu respectarea regulilor și a principiilor prevăzute de prezenta metodologie, pe baza următoarele documente:

a) lista capacităților energetice de distribuție a energiei electrice pe care operatorul de distribuție concesionar urmează să le preia, iar persoana fizică/juridică deținătoare să le predea, care va conține:

— date tehnice relevante, ca, de exemplu, tipul transformatoarelor, liniilor electrice, cablurilor etc., precum și capacitatea acestora;

— data punerii lor în funcțiune;

— valoarea de inventar a mijlocului fix la data punerii în funcțiune;

— valoarea de inventar a mijlocului fix după reevaluare, dacă a fost reevaluat;

— durata normală de funcționare;

— valoarea amortizării anuale;

— data recepției lucrărilor la ultima reparație capitală sau re tehnologizare și valoarea acestora;

b) lista utilizatorilor capacităților energetice care urmează să fie transferate;

c) schema electrică monofilară, pe care sunt marcate punctele de delimitare între rețeaua electrică a operatorului de distribuție concesionar și rețeaua electrică a persoanei fizice/juridice care transferă capacitatea energetică de distribuție;

d) schema electrică monofilară, pe care sunt marcate punctele de delimitare între rețeaua electrică a persoanei fizice/juridice care urmează să transfere capacitățile energetice de distribuție și utilizatorii acesteia;

e) documente conținând evaluările/estimările tehnico-economice privind costurile transferului de capacități, precum și cele asociate lucrărilor de modernizare, ulterioare realizării transferului de capacități;

f) declarația operatorului de distribuție concesionar prin care acesta se angajează să mențină accesul la rețeaua electrică de distribuție al persoanei fizice/juridice care urmează să predea capacitățile energetice de distribuție, precum și al utilizatorilor specificați în lista menționată la lit. b) și că nu va percepe de la niciunul dintre aceștia suportarea totală sau parțială a costurilor pentru lucrările ce se efectuează din inițiativa sa, ca urmare a realizării transferului de capacități (modificări de

racorduri/branșamente sau eliberarea ori modificarea avizelor tehnice de racordare, după caz);

g) consimțământul scris al persoanei fizice/juridice care urmează să predea capacitățile energetice de distribuție, din care să reiasă că este de acord cu modificarea delimitării patrimoniale, a nivelului de tensiune la care va fi racordat ca urmare a transferului de capacități în condițiile specificate în documentația transmisă de către solicitant și a tarifului de distribuție conform noului nivel de tensiune; în acest document se menționează, de asemenea, în mod expres atât vechea valoare a tarifului de distribuție, cât și noua valoare a tarifului de distribuție, respectiv înainte și după realizarea transferului;

h) avizul tehnic de racordare pentru locul de consum unde sunt amplasate capacitățile energetice de distribuție care urmează să fie transferate;

i) documentele ce fac dovada că persoana fizică/juridică este deținătoare a capacităților energetice transferate operatorului de distribuție concesionar: act de proprietate (inclusiv extras de carte funciară în cazul în care construcția a fost intabulată) și, după caz, alte documente doveditoare (declarații notariale, autorizație de construire, procese-verbale de recepție, de punere în funcțiune, de predare-primire a instalațiilor etc.);

j) acordul proprietarului capacităților energetice de distribuție cu privire la transferul folosinței acestora, în cazul în care persoana fizică/juridică care predă capacitățile energetice de distribuție le deține în folosință;

k) documente referitoare la situația patrimonială a terenului pe care se află amplasate capacitățile de distribuție preluate.

CAPITOLUL VI

Avizarea de către ANRE a preluării de capacități energetice de distribuție

Art. 12. — Operatorul de distribuție concesionar este obligat să solicite ANRE avizarea preluării de capacități energetice de distribuție în una dintre următoarele situații:

a) prețul de transfer al capacităților energetice de distribuție este mai mare sau egal cu 200.000 lei;

b) preluarea se referă la capacitățile energetice de distribuție rezultate în urma modificării instalațiilor de distribuție a energiei electrice, în condițiile art. 44 alin. (8) din Legea nr. 123/2012, indiferent de prețul de transfer;

c) preluarea se referă la capacitățile energetice de distribuție ale căror deținători se află în situația prevăzută la art. 46 alin. (2) din Legea nr. 123/2012, indiferent de prețul de transfer.

Art. 13. — (1) Preluarea de capacități energetice de distribuție se realizează, fără avizul ANRE, în următoarele situații:

a) preluarea se realizează prin contract de donație, de comodat ori contract de închiriere; sau

b) prețul de transfer al capacităților energetice de distribuție este mai mic de 200.000 lei.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1), părțile stabilesc condițiile de transfer al capacităților energetice de distribuție pe baza documentelor prevăzute la art. 11, cu respectarea regulilor și principiilor prevăzute de prezenta metodologie.

Art. 14. — (1) În scopul obținerii avizului pentru preluarea de către operatorul de distribuție concesionar a capacităților energetice de distribuție conform prevederilor art. 12, solicitantul transmite ANRE un dosar cu următoarele documente:

a) cerere scrisă privind avizarea de către ANRE a preluării de capacități, semnată de ambele părți implicate, cu menționarea numelui/denumirii, domeniului de activitate și adresei părților;

b) documentele prevăzute la art. 11;

c) un antecontract din care rezultă condițiile convenite de părți (persoana fizică/juridică care urmează să predea capacitățile energetice de distribuție și operatorul de distribuție concesionar care urmează să le preia) pentru realizarea

transferului de capacități, în care se precizează modalitatea de transfer și prețul de transfer al capacității energetice.

(2) Părțile pot să încheie contractul prin care se realizează transferul capacităților energetice de distribuție după obținerea avizului ANRE.

Art. 15. — ANRE are dreptul să solicite completarea documentației transmise, atât persoanei fizice/juridice care urmează să predea capacitățile energetice de distribuție, cât și operatorului de distribuție concesionar ce urmează să le preia, dacă aceasta nu conține toate documentele prevăzute la art. 14 sau dacă, pentru finalizarea analizei privind avizarea solicitată, sunt necesare informații suplimentare.

Art. 16. — În funcție de calitatea și complexitatea informațiilor prezentate de părțile implicate în transfer, ANRE poate decide în orice situație:

a) să organizeze întâlniri cu reprezentanții împuterniciți de părți pentru a clarifica anumite aspecte care reies/nu reies din documentațiile puse la dispoziție;

b) să solicite prezentarea de către operatorul de distribuție concesionar a unui raport întocmit de un evaluator atestat de Asociația Națională a Evaluatorilor din România — ANEVAR privind valoarea de piață a capacităților energetice pe care intenționează să le cumpere.

Art. 17. — (1) Termenul de emitere de către ANRE a avizului solicitat este de 30 de zile de la data la care documentația depusă la ANRE pentru solicitarea avizării preluării de capacități este completă.

(2) În cazul în care documentația depusă este incompletă, ANRE solicită completarea în termen de maximum 30 de zile de la data depunerii acesteia.

Art. 18. — Dacă în termen de maximum 30 de zile de la data la care ANRE solicită completarea documentației depuse inițial de solicitant pentru avizarea preluării de capacități aceasta nu este completată, ANRE notifică solicitantului clasarea dosarului pentru lipsa documentației prevăzute de prezenta metodologie.

Art. 19. — În cazul în care transferul de capacități energetice de distribuție în forma propusă de părțile implicate nu se justifică, ANRE emite aviz nefavorabil privind preluarea acestora de către operatorul de distribuție concesionar, care cuprinde motivele care au stat la baza adoptării acestei hotărâri și, dacă este cazul, măsurile necesare a fi adoptate în vederea finalizării transferului.

Art. 20. — (1) În cazul în care, în situațiile prevăzute la art. 5, părțile implicate în transferul de capacități de distribuție nu se înțeleg cu privire la prețul de transfer și nu încheie un antecontract prin care să stabilească condițiile de transfer, acestea se adresează ANRE.

(2) Operatorul de distribuție concesionar are obligația de a depune la ANRE documentele prevăzute la art. 14, cu excepția antecontractului, precum și raportul unui evaluator atestat de Asociația Națională a Evaluatorilor din România — ANEVAR care să stabilească valoarea de piață a capacităților energetice pe care urmează să le preia.

(3) În cazul prevăzut la alin. (1), ANRE avizează preluarea de capacități de distribuție cu stabilirea condițiilor/modalităților și/sau prețului de transfer, după caz, în condițiile prezentei metodologii.

(4) Părțile încheie contractul prin care se realizează transferul capacităților energetice de distribuție cu respectarea avizului ANRE emis în condițiile alin. (3).

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale

Art. 21. — Persoana juridică titulară a unei licențe pentru distribuția energiei electrice care urmează să transfere capacitățile energetice de distribuție, dar care nu are calitatea de operator de distribuție concesionar pentru prestarea serviciului

public de distribuție a energiei electrice, notifică ANRE intenția sa de a se angaja în realizarea transferului de capacități, conform prevederilor licenței deținute.

Art. 22. — În cazul în care nu este necesară avizarea de către ANRE a preluării de capacități în condițiile art. 13, investițiile rezultate în urma preluării se includ în programul de investiții al operatorului de distribuție concesionar cu respectarea prevederilor metodologiei de stabilire a tarifelor pentru serviciul de distribuție a energiei electrice, aprobată de ANRE.

Art. 23. — În cazul în care ANRE a avizat favorabil preluarea de capacități, investițiile rezultate în urma preluării se includ în programul de investiții al operatorului de distribuție concesionar cu respectarea prevederilor referitoare la investiții din

metodologia de stabilire a tarifelor pentru serviciul de distribuție a energiei electrice, aprobată de ANRE.

Art. 24. — Costurile sau investițiile care rezultă în urma preluării de capacități energetice de distribuție pentru care ANRE a emis un aviz nefavorabil nu se recunosc în calculul tarifelor de distribuție a energiei electrice.

Art. 25. — În cazul în care în urma realizării transferului de capacități persoana fizică/juridică care transferă aceste capacități își încetează activitatea de distribuție, aceasta trebuie să solicite ANRE în termen de maximum 10 zile calendaristice de la finalizarea transferului încetarea efectelor juridice ale deciziei de aprobare a tarifului pentru prestarea serviciului de distribuție a energiei electrice.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 638556